

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 209/22

Λουξεμβούργο, 21 Δεκεμβρίου 2022

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου στην υπόθεση T-525/21 | E. Breuninger κατά Επιτροπής

Το Γενικό Δικαστήριο απορρίπτει ως απαράδεκτη την προσφυγή της επιχείρησης λιανικού εμπορίου Breuninger κατά της απόφασης με την οποία η Επιτροπή ενέκρινε τις κρατικές ενισχύσεις που χορήγησε η Γερμανία για την αποκατάσταση των ζημιών λόγω των περιοριστικών μέτρων κατά την περίοδο της κρίσης της νόσου Covid-19

Η Breuninger εσφαλμένα θεώρησε ότι αποκλείεται από το πεδίο εφαρμογής του εν λόγω καθεστώτος ενισχύσεων όπως αυτό κοινοποιήθηκε και, ως εκ τούτου, δεν έχει έννομο συμφέρον για την ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής

Στις 21 Μαΐου 2021, η Γερμανία κοινοποίησε στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή καθεστώς ενισχύσεων υπό μορφή προσωρινής οικονομικής στήριξης των επιχειρήσεων των οποίων οι δραστηριότητες διακόπηκαν λόγω των μέτρων που ελήφθησαν από το ομοσπονδιακό κράτος και τα ομόσπονδα κράτη (Länder), στο πλαίσιο της κρίσης της νόσου Covid-19, για την αντιμετώπιση της πανδημίας στο έδαφός τους (στο εξής: ομοσπονδιακό καθεστώς αποζημιώσεων).

Σύμφωνα με το ομοσπονδιακό καθεστώς αποζημιώσεων, οι ομοσπονδιακές, περιφερειακές ή τοπικές διοικητικές αρχές μπορούν, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, να χορηγούν άμεσες επιδοτήσεις στις επιχειρήσεις που υπέστησαν ζημιές στο διάστημα μεταξύ 16ης Μαρτίου 2020 και 31ης Δεκεμβρίου 2021 συνεπεία των αποφάσεων για τη λήψη περιοριστικών μέτρων.

Με απόφαση της 28ης Μαΐου 2021¹, η Επιτροπή έκρινε ότι το ως άνω καθεστώς είναι συμβατό με την εσωτερική αγορά κατ' εφαρμογήν του άρθρου 107, παράγραφος 2, στοιχείο β', ΣΛΕΕ. Βάσει της εν λόγω διάταξης, οι ενισχύσεις για την επανόρθωση ζημιών που προκαλούνται από θεομηνίες ή άλλα έκτακτα γεγονότα συμβιβάζονται με την εσωτερική αγορά.

Η γερμανική εταιρία E. Breuninger GmbH & Co, η οποία δραστηριοποιείται μεταξύ άλλων στον τομέα του λιανικού εμπορίου, άσκησε προσφυγή ακυρώσεως κατά της απόφασης της Επιτροπής. Η προσφυγή αυτή ωστόσο απορρίπτεται ως απαράδεκτη από το δεύτερο πενταμελές τμήμα του Γενικού Δικαστηρίου, το οποίο διαπιστώνει αυτεπαγγέλτως ότι η εν λόγω εταιρία δεν έχει το απαιτούμενο έννομο συμφέρον προκειμένου να προσφύγει ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

Αδεσπομένη ότι οι προϋποθέσεις του παραδεκτού της προσφυγής περιλαμβάνονται μεταξύ των λόγων

¹ Απόφαση C(2021) 3999 final της Επιτροπής, της 28ης Μαΐου 2021, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.62784 (2021/N) - Γερμανία Covid-19 - Ομοσπονδιακό καθεστώς αποζημιώσεων (EE 2021, C 223, σ. 25, στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση).

απαραδέκτου δημοσίας τάξεως τους οποίους οφείλει να εξετάζει αυτεπαγγέλτως, το Γενικό Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι προσφυγή ακυρώσεως ασκούμενη από φυσικό ή νομικό πρόσωπο είναι παραδεκτή μόνον εφόσον ο προσφεύγων έχει έννομο συμφέρον για την ακύρωση της προσβαλλόμενης πράξης. Ένα τέτοιο συμφέρον προϋποθέτει ότι η ακύρωση της προσβαλλόμενης πράξης δύναται, αυτή καθ' εαυτήν, να έχει έννομες συνέπειες και ότι επομένως η προσφυγή μπορεί, ως εκ του αποτελέσματός της, να ωφελήσει τον διάδικο που την άσκησε.

Πλην όμως, όσον αφορά το ζήτημα εάν η προσφεύγουσα είχε έννομο συμφέρον για την ακύρωση της προσβαλλόμενης απόφασης, το Γενικό Δικαστήριο σημειώνει ότι η προσφυγή της στηρίζεται στην εσφαλμένη βάση ότι δεν ήταν επιλέξιμη για το ομοσπονδιακό καθεστώς αποζημιώσεων λόγω της προϋπόθεσης του άρθρου 2, παράγραφος 2, του εν λόγω καθεστώτος, σύμφωνα με την οποία οι επιχειρήσεις που ασκούν μικτές δραστηριότητες, ορισμένες εκ των οποίων δεν επηρεάζονται καθόλου από τα περιοριστικά μέτρα, είναι επιλέξιμες για το ομοσπονδιακό καθεστώς αποζημιώσεων μόνον εφόσον οι δραστηριότητες των οποίων η άσκηση απαγορεύθηκε αντιπροσωπεύουν τουλάχιστον 80 % του κύκλου εργασιών τους. Πράγματι, δεδομένου ότι οι δραστηριότητες ηλεκτρονικού εμπορίου της προσφεύγουσας θεωρούνταν ως συνδεδεμένες με τις ασκούμενες από την ίδια δραστηριότητες λιανικού εμπορίου σε καταστήματα, το σύνολο των δραστηριοτήτων της λογιζόταν ότι επηρεάστηκε, κατά την έννοια της εν λόγω διάταξης, από τις αποφάσεις περιοριστικών μέτρων που ελήφθησαν κατά τη διάρκεια της πανδημίας της νόσου Covid-19.

Αντιθέτως, από τις συζητήσεις στο πλαίσιο της δίκης προέκυψε ότι η αδυναμία της προσφεύγουσας να λάβει χρηματοδοτική συνδρομή δυνάμει του ομοσπονδιακού προγράμματος ενισχύσεων οφειλόταν στην πραγματικότητα στο γεγονός ότι οι γερμανικές αρχές εφάρμοσαν μια μη κοινοποιηθείσα στην Επιτροπή προϋπόθεση επιλεξιμότητας κατά την οποία οι αποφάσεις περιοριστικών μέτρων έπρεπε να έχουν επηρεάσει τουλάχιστον το 30 % του συνολικού κύκλου εργασιών του αιτούντος.

Ωστόσο, στο μέτρο που η προσφυγή που άσκησε η προσφεύγουσα αφορά αποκλειστικά τη νομιμότητα της προσβαλλόμενης απόφασης με την οποία η Επιτροπή έκρινε ότι το ομοσπονδιακό καθεστώς αποζημιώσεων είναι συμβατό με το άρθρο 107, παράγραφος 2, στοιχείο β', ΣΛΕΕ, η προσθήκη εκ μέρους των γερμανικών αρχών μιας επιπλέον προϋπόθεσης επιλεξιμότητας, η οποία δεν περιλαμβάνεται ούτε ρητώς ούτε σιωπηρώς στο εν λόγω καθεστώς, δεν ασκεί επιρροή στο πλαίσιο της διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

Από τα προεκτεθέντα συνάγεται ότι, σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 2, του ομοσπονδιακού συστήματος αποζημιώσεων, όπως αυτό κηρύχθηκε συμβατό με το άρθρο 107, παράγραφος 2, στοιχείο β', ΣΛΕΕ στην προσβαλλόμενη απόφαση, η προσφεύγουσα ήταν επιλέξιμη για κρατική ενίσχυση δυνάμει του εν λόγω καθεστώτος. Συνεπώς, το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει ότι η ακύρωση της προσβαλλόμενης απόφασης δεν θα ωφελούσε την προσφεύγουσα. Ως εκ τούτου, απορρίπτει την προσφυγή της ως απαράδεκτη λόγω ελλείψεως εννόμου συμφέροντος.

Το Γενικό Δικαστήριο προσθέτει, ωστόσο, ότι η προσφεύγουσα έχει τη δυνατότητα να προσφύγει ενώπιον των γερμανικών δικαστηρίων, τα οποία θα εξετάσουν, ενδεχομένως αφού υποβάλουν στο Δικαστήριο προδικαστικό ερώτημα, εάν η προσθήκη εκ μέρους των γερμανικών αρχών μιας επιπλέον προϋπόθεσης επιλεξιμότητας προσομοιάζει με μεταβολή υφιστάμενης ενίσχυσης και, ως εκ τούτου, συνιστά νέα ενίσχυση, για την οποία ισχύει υποχρέωση κοινοποίησης κατ' εφαρμογήν του άρθρου 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προσφυγή ακυρώσεως αποσκοπεί στην ακύρωση πράξεων των οργάνων της Ένωσης που αντιβαίνουν στο δίκαιο της Ένωσης. Υπό ορισμένες προϋποθέσεις, τα κράτη μέλη, τα όργανα της Ένωσης και οι ιδιώτες μπορούν να ασκήσουν προσφυγή ακυρώσεως ενώπιον του Δικαστηρίου ή του Γενικού Δικαστηρίου. Αν η προσφυγή είναι βάσιμη, η πράξη ακυρώνεται. Το καθού όργανο της Ένωσης οφείλει να καλύψει το ενδεχόμενο κενό δικαίου που δημιουργεί η ακύρωση της πράξεως.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου και εντός δύο μηνών και δέκα ημερών από της κοινοποιήσεώς της μπορεί να ασκηθεί αναίρεση ενώπιον του Δικαστηρίου, περιοριζόμενη σε νομικά ζητήματα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το οποίο δεν δεσμεύει το Γενικό Δικαστήριο.
Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της.
Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδα ☎ (+352) 4303 2582.

Μείνετε συνδεδεμένοι!

